

лъвчетата започватъ да получаватъ сурово месо, което се прибавя къмъ млѣкото въ малко количество. Колкото повече се развиватъ зѣбитѣ на лъвчетата, толкова се увеличава порцията на месото. Като минатъ една година, лъвоветѣ се хранятъ съ конско месо.

Израстналитѣ лъвовѣ приематъ веднажъ на день по 6 килограма месо, напрѣскано съ счукана соль и рибени кости. За трапезария на лъвоветѣ служатъ 10 клетки. Едновременно се хранятъ по 10 лъва, всѣки отъ тѣхъ отива въ клетката, на която е навикналъ и следъ него се затваря вратата на клетката съ желѣзенъ прѣтъ. Лъвоветѣ изядатъ бързо както месото, така и голѣмитѣ кости. Въ време на храненето трѣбва да бжде човѣкъ много предпазливъ съ лъвоветѣ.

Едно отъ главнитѣ качества на добрия звѣроукротитель трѣбва да е вѣрата въ себе си и въ животното, което дресира. Не е вѣрно, че лъвътъ може да се дресира съ жестокость. За да види лъвътъ, че дресировача е неговъ стопанинъ, последниятъ трѣбва да бжде твърдъ и при нужда да наказва лъва съ затваряне насаме. Защото лъвътъ много обича да се движи свободно и да се грѣе на слънце, та чувствува мъжа отъ затвора.

Когато стопанинътъ влиза въ клетката на лъвоветѣ, носи револверъ, напълненъ съ патрони безъ куршумъ, а съ газове за предизвикване на сълзи. При това не му се случило нито веднажъ да употреби револвера, ако и нѣколко пѣти да се излагалъ на сериозни наранявания. Но всички случаи сж били предизвикани отъ невнимателность. Така, еднажъ едно двегодишно палаво лъвче сложило лапата върху обувката му. Единъ отъ ноктитѣ му се заврѣлъ въ